

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ БУГАРСKE О ОСНИВАЊУ И ФУНКЦИОНИСАЊУ ЗАЈЕДНИЧКОГ КОНТАКТ ЦЕНТРА ЗА САРАДЊУ ПОЛИЦИЈЕ И ЦАРИНЕ

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Владе Републике Бугарске о оснивању и функционисању заједничког контакт центра за сарадњу полиције и царине, који је потписан 26. априла 2010. године у Београду, у оригиналу на српском, бугарском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Бугарске о оснивању и функционисању заједничког контакт центра за сарадњу полиције и царине, у оригиналу на српском језику, гласи:

**СПОРАЗУМ
ИЗМЕЋУ
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
И
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ БУГАРСKE
О
ОСНИВАЊУ И ФУНКЦИОНИСАЊУ
ЗАЈЕДНИЧКОГ КОНТАКТ ЦЕНТРА
ЗА САРАДЊУ ПОЛИЦИЈЕ И ЦАРИНЕ**

Влада Републике Србије и Влада Републике Бугарске (у даљем тексту: „Уговорне стране”),

У жељи да ојачају граничну контролу, борбу против илегалних миграција, трговине наркотицима, организованог криминала, тероризма и осталих тешких кривичних дела,

Са циљем да успоставе унапређен степен царинске сарадње,

У жељи да успоставе заједнички оквир и стандарде у погледу горе наведеног, на начин усаглашен са ЕУ захтевима и нормама,

Са намером да постигну развој и институционално унапређење у примени побољшаног оквира заједничких правила у области граничне безбедности,

Са циљем да примене координисано управљање и контролу заједничке границе,

Имајући у виду Конвенцију о полицијској сарадњи у југоисточној Европи која је потписана у Бечу, дана 5. маја 2006. године, а посебно члан 29. став 5. поменуте Конвенције,

У погледу билатераланих споразума који су на снази, а који су закључени између Републике Србије и Републике Бугарске о граничној и полицијској сарадњи и царинској сарадњи,

У жељи да унапреде своју сарадњу са циљем да успоставе ефикаснији степен безбедности дуж заједничке границе,

Уверене у изузетну важност унапређене сарадње између Уговорних страна,

У жељи да унапреде размену информација између својих надлежних органа,

Одлучне у намери да се боре против илегалних миграција и прекограничног криминала, и да успоставе безбедност и јавни ред спречавањем претњи, првенствено спровођењем ефикасних акција у борби против криминала, нарочито у погледу кривичних дела која су у вези са незаконитом трговином наркотика, криминалним мрежама које се баве илегалним миграцијама и трговином краденим возилима,

Сложиле су се о следећем:

Глава I

ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

- (1) Уговорне стране ће основати Заједнички Контакт Центар (у даљем тексту: „Центар”) за размену информација и координацију активности, у погледу потреба њихових надлежних органа као што је и наведено у члану 3. овог споразума.
- (2) У складу с одредбама њихових националних закона, надлежни органи Уговорних страна ће узајамно пружати помоћ у борби против прекограничног криминала, и спроводити надзор и контролу дуж границе Уговорних страна. Надлежни органи Уговорних страна ће узајамно сарађивати, узајамно и стално размењивати информације о кривичним делима, као и о прекршајима и кривичним делима у вези са царином, акцизама, миграцијама, и законима и прописима који се тичу контроле граница, почињених дуж заједничке границе Уговорних страна као што је и наведено у члану 4. овог споразума.

Члан 2.

- (1) Центар ће бити основан на територији Републике Бугарске, на граничном прелазу Калотина.
- (2) У Центру ће бити запослени представници надлежних националних органа Уговорних страна, који ће по потреби и на директан начин вршити анализу и пренос информација, у вези са прекршајима и кривичним делима, који су почињени дуж заједничке границе Уговорних страна као што је и наведено у члану 4. овог споразума.
- (3) Центром ће управљати Координатори - по један из сваке државе Уговорне стране, који је именован од стране надлежних органа своје државе. Организација активности и сарадња између представника надлежних националних органа Уговорних страна биће регулисана Правилником о раду који ће израдити Заједничка Комисија као што је и наведено у члану 16. овог споразума.

Члан 3.

Надлежни органи задужени за спровођење овог споразума су према наведеном:

1. За Републику Србију:
 - Дирекција полиције у оквиру Министарства унутрашњих послова;
 - Управа царина у оквиру Министарства финансија.
2. За Републику Бугарску:
 - Главни директорат за борбу против организованог криминала у оквиру Министарства унутрашњих послова;
 - Главни директорат криминалистичке полиције у оквиру Министарства унутрашњих послова;
 - Главни директорат граничне полиције у оквиру Министарства унутрашњих послова;

- Директорат за миграције у оквиру Министарства унутрашњих послова;
- Национална царинска агенција у оквиру Министарства финансија.

Глава II

ОБЛИЦИ И МЕТОДЕ САРАДЊЕ

Члан 4.

- (1) У складу са својим националним законодавством, надлежни органи Уговорних страна, као што је то и наведено у члану 3. овог споразума, вршиће размену информација преко Центра, а нарочито у вези са следећим:
 - а) Илегалним миграцијама, трговином људима; као и свим илегалним активностима с тим у вези;
 - б) Кривичним делима и прекршајима у вези са фалсификовањем путних и личних исправа;
 - в) Кривичним делима и прекршајима у вези са илегалном трговином наркотицима и психотропним супстанцама, хемијским прекурсорима, као и оружја, муниције, експлозивима, робом двоструке намене, биолошким и хемијским оружјем, отровним, нуклеарним и радиоактивним материјалима;
 - г) Кријумчарењем и било којим прекршајем у вези са цигаретама, производима добијеним кршењем права интелектуалне својине, уметничким делима, CITES врстама и било које друго кривично дело и прекршај царинских, девизних и акцизних прописа;
 - д) Кривичним делима и прекршајима у вези са моторним возилима;
 - ђ) Кршењем националних закона и прописа у вези са миграцијама.
- (2) У складу са својим националним законодавством, надлежни органи Уговорних страна, као што је то и наведено у члану 3. овог споразума, вршиће координацију преко Центра у извршавању наведених задатака:
 - а) Размени информација у погледу оперативних и потражних активности у вези са надзором и контролом дуж границе Уговорних страна;
 - б) Размени информација у погледу оперативних и потражних активности у откривању и превенцији прекограничног криминала;
 - в) Размени информација у вези са реадмисијом лица у складу са одредбама Споразума између Републике Србије и Европске заједнице о реадмисији лица која незаконито бораве, који је потписан дана 18. септембра 2007. године;
 - г) Изради заједничке анализе ризика.
- (3) Запослени у Центру неће директно учествовати у спровођењу оперативних активности нити вршити контролу границе на територији друге Уговорне стране.

Члан 5.

У погледу националне безбедности или другог значајног јавног интереса, или у случају да то није у складу са њеним националним законодавством, било која од Уговорних страна може привремено, трајно или делимично одбити да пружи

помоћ. Друга Уговорна страна се, без одлагања, у писаној форми обавештава о разлозима за овакво одбијање.

Члан 6.

- (1) Размена информација између надлежних органа Уговорних страна вршиће се преко Центра према стандардима и прописима које је утврдила Заједничка комисија, као што је и утврђено чланом 16. овог споразума.
- (2) Захтеви и одговори ће се достављати у писаној форми, на стандардном обрасцу који је одобрен од стране Заједничке комисије.
- (3) Усмени захтеви ће бити уважени у хитним случајевима, под условом да се захтев и његов одговор евидентирају у кратким цртама у специјалном дневнику и да се потврде у писменој форми најкасније 24 сата од њиховог пријема.
- (4) Уговорна страна која упућује захтев треба да нагласи сврхе за које јој је информација потребна и да ли ће те информације бити коришћене од стране других надлежних органа.
- (5) Запослени у Центру су обавезни да воде евиденцију свих захтева и одговора. Начин на који се документа користе и чувају у Центру треба да буду у складу са одредбама националног законодавства које је на снази, у погледу надлежних органа који их обрађују.

Члан 7.

Комуникација у току размене информација обављаће се на српском, бугарском или енглеском језику.

Глава III

СТРУКТУРА И ОРГАНИЗАЦИЈА ЦЕНТРА

Члан 8.

Центар неће имати статус организационе јединице независне од органа Уговорних страна и самим тим неће имати никаква овлашћења у погледу управљања.

Члан 9.

Особље Центра ће обављати своје дужности у оквирима својих овлашћења и у складу са националним законодавством Уговорне стране чији су они представници, док ће у исто време поштовати законодавство Уговорне стране на чијој је територији Центар основан.

Члан 10.

- (1) Радно време Центра ће одредити Заједничка комисија, као што је и наведено у члану 16. овог споразума.
- (2) Уговорна страна на чијој се територији Центар налази биће одговорна за предузимање свих организационих мера у погледу безбедности Центра.

Члан 11.

- (1) Свака од Уговорних страна треба да обезбеди неопходну телекомуникациону инфраструктуру и осталу техничку опрему (телефоне, факс машине, компјутере, итд.) за потребе свог особља. Опрема коју

обезбеђује српска Уговорна страна за своје особље ослобођена је царине и пореза у складу са царинским прописима ЕЗ.

- (2) Неопходну канцеларијску опрему за просторије Центра обезбеђује Уговорна страна домаћин.
- (3) Сви трошкови настали у току рада Центра биће једнако расподељени између Уговорних страна. Свака од Уговорних страна ће покрити трошкове рада свог особља и трошкове материјала.

Глава IV

СТАТУС ОСОБЉА

Члан 12.

- (1) Статус особља упућеног у Центар регулише се у складу са националним законодавством Уговорних страна.
- (2) Особље упућено у Центар ће носити униформе и ознаке својих националних служби. Особље ће такође бити дужно да носи беџеве са именима исписаним на српском и бугарском језику.
- (3) Уговорне стране ће једна другој доставити списак са именима свих запослених у Центру. О свакој измени овог списка друга Уговорна страна ће бити благовремено обавештена.
- (4) Службеницима Републике Србије именованим за рад у Центру ће бити дозвољено да носе оружје у сврху самоодбране током обављања њихових дужности у Центру, у складу са бугарским законодавством.

Члан 13.

- (1) Особље Републике Србије упућено у Центар одговорно је за сву штету насталу током обављања дужности у складу са законодавством Уговорне стране домаћина.
- (2) Уговорна страна домаћин ће вршити надокнаду или компензацију штете под истим условима који се примењују у случајевима када је штета настала од стране њеног особља.
- (3) Уговорна страна чије је особље проузроковало штету на територији друге Уговорне стране ће у потпуности сносити све трошкове који су исплаћени оштећенима или њиховим пуномоћницима.
- (4) Свака од Уговорних страна ће примењивати административне и дисциплинске надлежности искључиво према свом особљу упућеном у Центар.

Глава V

ЗАШТИТА ЛИЧНИХ ПОДАТАКА

Члан 14.

Узајамна размена личних података између надлежних органа Уговорних страна обављаће се у складу са важећим националним законодавством, уз поштовање услова дефинисаних од стране органа који информације доставља, и следећих начела која важе за аутоматизовану и неаутоматизовану обраду података:

1. Достављени подаци неће се користити у друге сврхе осим оних у чију су сврху првобитно били достављени без сагласности органа који их доставља.
2. Достављени подаци ће се уништити, односно – и по наведеном реду исправљати у случају да:
 - а) се покаже да су подаци нетачни, или
 - б) орган који обезбеђује податке објави да процес прикупљања или достављања података није био у складу са законом, или
 - в) подаци нису више употребљиви у сврхе у које су били достављени осим у случају да постоји изричито одобрење органа који податке доставља да се ови подаци могу користити и у друге сврхе.
3. На захтев надлежног органа који податке доставља, надлежни орган који податке прима дужан је да информисе другу страну о употреби ових података.
4. Надлежни орган који доставља податке треба да потврди тачност, неопходност и тренутно стање достављених података. У случају да се накнадно утврди да су достављени подаци нетачни или неистинити или да нису требали ни да буду достављени, или у случају да постоји захтев за њихово уништавање у каснијој фази у складу са неким од националних закона органа који доставља или прима информације, орган који прима или доставља информације ће без одлагања бити обавештен о овоме како би их уништио, или унео одређене исправке у складу са ставом 2. овог члана.
5. Надлежни орган који прима информације је обавезан да на ефикасан начин заштити податке од неовлашћеног приступа, исправке или даљег прослеђивања. Уговорне стране обезбеђују неопходне техничке и организационе мере у циљу заштите размењених података од случајног губитка, случајног или незаконитог уништавања, неовлашћеног приступа, измене, прослеђивања, уништавања или брисања.
6. У случају неовлашћеног приступа или прослеђивања достављених информација, надлежни орган Уговорне стране који је примио податке без одлагања обавештава орган који је податке доставио о околностима услед којих је дошло до неовлашћеног приступа или прослеђивања података, као и о мерама које су предузете како би се овакви инциденти избегли у будућности.
7. И орган који доставља и орган који прима информације су у обавези да воде евиденцију о свим достављеним, примљеним, исправљеним или уништеним подацима.
8. Након достављања података, надлежни орган који је податке доставио треба да наведе, у складу са својим националним законодавством, временски период у ком подаци треба да буду уништени и сва ограничења која се односе на њихову употребу, брисање или уништавање, укључујући и могућа ограничења приступа, општа или појединачна. Ако се потреба за оваквим ограничењима утврди након слања података, Уговорне стране једна другу о овоме обавештавају у наредној фази.
9. Након подношења писаног захтева лица чији подаци треба да буду или су достављени ово лице ће добити информацију о подацима који су достављени и сврху у коју ће бити коришћени, под условом да то национално законодавство Уговорних страна дозвољава. У случају да лице на које се информације односе поднесе захтев за приступ, исправку или

уништавање својих података, орган који је примио информације о овоме доноси одлуку у складу са поднеском органа који је податке доставио, при чему овакав поднесак треба да буде у складу са важећим националним законодавством.

10. Надлежни орган који је примио захтев за приступ информацијама од лица које је држављанин друге Уговорне стране је обавезан да без одлагања обавести надлежни орган друге Уговорне стране пре достављања ових информација.
11. Подаци не могу бити достављени трећој страни без претходног писменог одобрења Уговорне стране која податке доставља.
12. Свака од Уговорних страна има право да одбије слање података у случају да њихово достављање може да представља опасност по националну безбедност или јавни ред, или национално законодавство, а за Републику Бугарску - и Правној тековини Заједнице (*Acquis Communautaire*).
13. Уговорне стране ће предузети све неопходне мере у складу са својим националним законодавством како би избегле наношење штете трећим лицима која може настати доставом, пријемом или употребом података, као и у циљу отклањања свих услова који могу да доведу до неповољне последице.
14. У случају непоштовања одредаба овог члана од стране Уговорне стране која врши пријем података, друга Уговорна страна може да затражи брисање или уништавање достављених података.

Глава VI

РАЗМЕНА КЛАСИФИКОВАНИХ ИНФОРМАЦИЈА

Члан 15.

Уговорне стране ће вршити размену класификованих података након потписивања одвојеног Споразума о узајамној размени и заштити класификованих информација између ове две државе.

Глава VII

ЗАЈЕДНИЧКА КОМИСИЈА

Члан 16.

- (1) Уговорне стране ће основати Заједничку комисију, коју ће чинити четири представника надлежних органа сваке од Уговорних страна, који ће се састајати два пута годишње у просторијама Центра.
- (2) Комисија ће усвојити свој Правилник о раду.
- (3) Комисија ће вршити надзор над применом овог споразума, утврђивати неопходне мере за имплементацију његовог садржаја, и предложити потписивање протокола за спровођење конкретних мера које су у вези са применом и спровођењем овог споразума. Ови протоколи о спровођењу треба да буду одобрени од стране надлежних органа Уговорних страна, у складу са њиховим националним законодавством.

Глава VIII

ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 17.

- (1) Овај споразум неће утицати на права и обавезе које проистичу из других међународних споразума чије су Република Србија и Република Бугарска потписнице.
- (2) Било који спор у вези са тумачењем или применом овог споразума решава се путем консултација између Уговорних страна.

Члан 18.

- (1) Овај споразум ступа на снагу 30 дана од дана пријема последњег писаног обавештења којим Уговорне стране узајамно обавештавају једна другу, дипломатским путем, о испуњењу свих унутрашњих правних процедура неопходних за његово ступање на снагу.
- (2) Овај споразум се може мењати и допуњавати на основу узајамне писане сагласности обеју Уговорних страна. Измене и допуне ступају на снагу у складу са ставом 1. овог члана.
- (3) Свака Уговорна страна може једнострано раскинути овај споразум. Раскид ступа на снагу шест месеци од дана пријема овог обавештења упућеног дипломатским путем.

Члан 19.

Овај споразум се закључује на период од пет година и аутоматски ће се обновити на период од наредних пет година осим у случају да нека од Уговорних страна обавести другу Уговорну страну, путем писаног обавештења, о намери да раскине овај споразум шест месеци пре истека било ког периода од пет година.

Сачињено у Београду, дана 26. априла 2010. године, у два оригинална примерка, од којих је сваки на српском, бугарском и енглеском језику, при чему су сви текстови подједнако веродостојни. У случају неслагања у тумачењу, предност има текст на енглеском језику.

**За Владу
Републике Србије**

**За Владу
Републике Бугарске**

Ивица Дачић, с.р.

Цветан Цветанов, с.р.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.